תני חדא לוה וגואל וגואל לחצאין ותניא אידך אינו לוה וגואל ואינו גואל לחצאין לא קשיא הא רבנן והא ר"ש: **מתני'** המוכר בית בבתי ערי חומה הרי זה גואל מיד וגואל כל שנים עשר חדש הרי זה כמין רבית ואינו רבית מת המוכר יגאל בנו מת הלוקח יגאל מיד בנו אין מונין שנה אלא משעה שמכר שנאמר עד מלאת לו שנה כשהוא אומר תמימה להביא את חדש העיבור רבי אומר ליתן לו שנה ועיבורה הגיע יום שנים עשר חדש ולא נגאלה היתה חלוטה לו אחד הלוקח ואחד הניתן לו במתנה שנאמר לצמיתות: **גמ'** מתני' דלא כרבי דתניא רבי אומר ימים אין ימים פחות משנים ורבנן האי ימים מאי עבדי ליה מיבעי ליה מיום ליום ורבי מיום ליום מנא ליה נפקא ליה מעד תום שנת ממכרו ורבנן ההוא מיבעי ליה שנת ממכרו שלו ולא שנת של מנין עולם וימים מיבעי להו למעת לעת דאי מעד תום שנת ממכרו הוה אמינא מיום ליום אין מעת לעת לא כתב רחמנא ימים ורבי מעת לעת מנא ליה נפקא ליה מתמימה ורבנן ההוא מיבעי ליה לעיבורה ורבי נמי הא מיבעי ליה לעיבורה הכי נמי מיום ליום ומעת לעת מעד תום שנת ממכרו נפקא: הרי זו כמין רבית וכו': והתניא הרי זו רבית גמורה אלא שהתורה התירתו אמר רבי יוחנן לא קשיא הא רבי יהודה והא רבנן דתניא הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר בזמן שהמוכר אוכל פירות מותר לוקח אוכל פירות אסור רבי יהודה אומר אף בזמן שהלוקח אוכל פירות מותר אמר רבי יהודה מעשה בביתוס בן זונין שעשה שדהו מכר על פי ר"א בן עזריה ולוקח אוכל פירות היה אמרו לו משם ראיה מוכר אוכל פירות היה ולא לוקח מאי בינייהו צד אחד ברבית איכא בינייהו תנא קמא סבר צד אחד ברבית אסור ור' יהודה סבר צד אחד ברבית מותר

רבא

תני חדא. במקדיש שדה אחוזה לוה וגואל היינו הך דקתני לעיל אם גאל יגאל מלמד שלוה וגואל כו' ור"ש קאמר לה ואידך רבנן דפליגי עליה: **מתני' הרי זה גואל מיד.** ואין לו דין שדה אחוזה שצריך להמתין שתי שנים: **הרי זה כמין רבית.** שכשמחזיר לו מעותיו בתוך שנה ואין זה מנכה לו כלום נמצא שנשתמש בביתו בשכר המתנת מעותיו: **ואינה רבית.** גמורה דרבית לא מיקרי אלא ע"י הלואה ולא ע"י מכר: **יגאל בנו.** בתוך שנה אם ירצה אבל לאחר שנה נחלט ואינו נגאל עוד לעולם כדכתיב (ויקרא כה) ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה וגו': **אלא משעה שנמכר.** שאם מכרה ראובן לשמעון בניסן ושמעון ללוי באייר כיון שהגיע ניסן הבא נחלט ואין מונין למכר שני אלא לראשון: **שנאמר עד מלאת לו שנה.** משמע לזה שהיתה אחוזה שלו מונין: **את חדש העיבור.** שאם היתה שנה מעוברת אינה נחלטת עד שלשה עשר חדש: **שנה ועיבורה.** בין בשנה פשוטה בין בשנה מעוברת נותנין לו שנת לבנה וימים שיתירים ד) בשנת חמה על שנת לבנה אחד עשר יום שמהם אנו מעברים את השנה: **ואחד הניתן [לו] במתנה.** אם רצה נותן לגאול בתוך שנתו יגאל ואם לאו חלוט לו: **גמ' מתני'.** דקתני הרי זה גואל מיד דמשמע אפי' בו ביום שמכרה מותר לגאול דלא כרבי: **ימים ה) תהיה גאולתו ואין ימים פחותין משנים.** דלא תהא ביד לוקח פחות משני ימים: **מיום ליום.** שאם מכרה באחד בניסן אין מונין שנה למנין עולם דלימא כיון שהגיע תשרי עלתה לו שנה שהרי יצתה אותה שנה אלא עד אחד בניסן הבא אינו נחלט: **שנת ממכרו.** ו) ולא של מנין עולם: **ורבנן.** אין הכי נמי דההיא ודאי מיבעי ליה להכי דממכרו ולא שנת מנין עולם וימים מיבעי ליה למעת לעת שאם מכרה באחד בניסן בחצי היום אין מונין לו שנה עד שיגיע חצי היום של אחד בניסן הבא (א): **מתני' ר' יהודה היא.** דאמר צד אחד ברבית מותר דרבית הבאה ע"י מכר קרי צד אחד משום דאין בא לידי רבית משני צדדין שאם לא יגאלנה ותיחלט לו אין כאן רבית אבל הגואלה ודאי באה לידי רבית שאינה נחלטת לעולם: **ועשה לו שדהו מכר.** שמשכן לו שדהו על אותו מנה וכתב לו אם לא אתן לך מנה מיכן ועד שלש שנים הרי היא שלך: **בזמן שהמוכר אוכל פירות.** כל אותן שנים מותר: **לוקח אוכל פירות אסור.** שמא יגאלנה בתוך שלש ונמצא שאכלם ברבית: **מעשה בביתוס בן זונין גרסינן: צד אחד ברבית.** שאם יגאלנה יהא רבית ואם לאו לא יהא רבית:

דכולי

תני חדא לוה וגואל וגואל לחצאין. פירש רש"י דאמקדיש שדה אחוזה קאי ול"נ דא"כ הוי סתם מתני' דתנן בהקדש מותר בכולן כר"ש ולא כרבנן ומור"י דקאי אמוכר בית בבתי ערי חומה וכן מוכחת הסוגיא בפ"ק דקידושין (דף כא. ושם כ:) אבל מקדיש שדה אחוזה אפי' רבנן מודו דלוה וגואל לחצאין:

תניא בת"כ גבי מוכר שדה אחוזה וחשב שני ממכרו שנים אתה מחשב ואי אתה מחשב חדשים ומנין אם רצה לעשות חדשים שנה יעשה ת"ל וחשב וא"ת היכי מצינו שניהם לצורך המוכר שיהא בו ריוח למוכר בשלמא כשמחשב חדשים מצינו כגון שבא לגאלה באמצע השנה דמחשבינן ליה חדשים שעברו שאכל הלוקח לגרע פדיונו כמו שאנו מחשבין השנים שעברו שאכל הלוקח אבל ח) אי אתה מחשב חדשים היכי משכחת לה ויש לומר דמשכחת ליה כגון אם מכר בניסן בעשרה ליטרין ומחצה ויש עד היובל י' שנים ומחצה ובא לגואלה בר"ה ויש עוד להגא עד היובל ה' שנים: **מיום** ליום ומעת לעת מעד תום שנת ממכרו נפקא. במס' נדה (דף מז: ושם ד"ה סלן) פירש ה"ר ר' אלחנן דלוקח בבתי ערי חומה בעינן מעת לעת [לשעות] אבל אינך דהתם ו) דמצי למימר דאזלינן בהן בתר שנים שלהם ולא בתר שנות עולם בכולהו לא בעינן מעת לעת [לשעות] דבבתי ערי חומה לוקח הוא דגלי ליה קרא אבל דאינך לא והתוס' כתבו כאן הוא הדין בכולהו בעינן מעת לעת [לשעות] דילפינן שנה [שנה] מבתי ערי חומה כדאמר הש"ס לקמן גבי מילתא אחריתי: **והתניא** הרי זו רבית גמורה אלא שהתורה התירתו. ומסיק רבי יוחנן הא ר' יהודה הא רבנן פירוש מתני' כר' יהודה דאמר צד אחד ברבית מותר וברייתא דתני רבית גמורה אתיא כרבנן וא"ת מאי שנא ממשכנתא בלא נכייתא דאינו אלא אבק רבית כדאיתא באיזהו נשך (ב"מ דף סג. ושם) א"ל רבינא והרי משכנתא בלא נכייתא דבדיניהם מוציאין מלוה למלוה ובדינינו אין מחזירין ממלוה ללוה אלמא לאו רבית גמורה היא והכא אמר דהוי רבית גמורה ולפי ט) פירוש רש"י דמחלק בין שדה לבית ניחא גבי הא דתנן פרק איזהו נשך (שם סד:) המלוה את חבירו לא ידור בחצרו חנם ולא ישכור ממנו בפחות (ממנו) [מפני] שהוא רבית ופירש רש"י שם מאי שנא ממשכנתא דנכייתא דשרי ותירץ דיש לחלק בין שדה לבית דשמא השדה לא יעשה פירות אבל הבית אי אפשר שלא יהנה ממנו בדירתו ומשום הכי כי מנכה לו מן השכירות הוי רבית ולפי זה ניחא נמי הכא דבית שהוא דר בו בלא ספק הוי רבית גמורה אבל שדה דשמא לא יעשה פירות כי אכיל ליה נמי בלא נכייתא לאו רבית גמורה היא ואין נראה לר"ת חילוק זה דבבית נמי איכא ספיקא שמא יפול או ישרף אלא ודאי אין חילוק בין שדה לבית והההיא דמלוה את חבירו לא ישכור ממנו בפחות יש לתרץ דלא דמי למשכנתא בנכייתא דשרי דההיא משכנתא מיירי שהלוה לו על השדה ואין הלוה יכול להשכירו לאחר מפני שהוא ביד המלוה משום הכי אינו רבית. ט) דהא בלאו הכי הוא בטל והא דתנן המלוה את חבירו לא ישכור ממנו בפחות מיירי שלא הלוה לו על שדה או על הבית וביד הלוה להשכירו לאחר נמצא כשמוזיל גביה רבית הואי ולפי' זה דר"ת אינו מחלק בין שדה לבית הדרא קושיא לדוכתיה מאי שנא ממשכנתא בלא נכייתא דלא חשבינן ליה רבית גמורה וי"ל דרבית גמורה מדרבנן קאמר והאי דאמר אלא שהתורה התירתו הכי פירושו מדכתב לן רחמנא דין בתי ערי חומה גלי לן דכי ה"ג אין זה רבית דאורייתא ט): **ור' יהודה סבר צד אחד ברבית מותר.** וא"ת לר' יהודה משכנתא בלא נכייתא נמי תישתרי דלצד אחד ברבית הוא ושמא לא יפדנו עוד וי"ל דלא חשבינן צד אחד ברבית אלא כגון עשה לו שדהו מכר דאיכא צד מכר אם לא יפדנו בתוך הזמן הקבוע לו אבל משכנתא בלא נכייתא דליכא ביה צד מכר דלעולם הוא ביד הלוה לפדותו ואם יפדנו כיון שאין מנכה לו מן הפירות שאכל הוה ליה רבית מידי דהוה אמלוה סאה בסאה ולא [illegible] ולא חשיב ליה ר"י צד אחד ברבית:

מסורת הש"ס

א) קדושין כא., ב) [סוכה ה.], ג) [לעיל יח:], ד) ב"מ סג. מגילה ה:, ה) שבת כס: וש"נ, ו) [כב"מ אימא אמר אביי לד אחד כו'], ז) [ר"ה אינו שייך לכאן ושייך לעיל כה. והר"ג בתחילת הדף שנים אתה מחשב ותניא בת"כ גבי מוכר שדה אחוזה נמי הכי ע"ש], ח) [אבל אם ל"ק], ט) [וע"ע תוס' ב"מ סד: ד"ה ולא ישכור], י) [נשמטה ל"ק].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ורבנן וכו' הבא הס"ד ואח"כ מ"ה הא רבי יהודה מתני':

גליון הש"ס

מתני' הניתן לו במתנה. ע' [illegible] דף עה ע"ב ד"ה [illegible]:

רבינו גרשום

תני חדא. [לוה וגואל וגואל לחצאין] אמוכר בית בבתי ערי חומה קאי דהכי משמע במסכ' קידושין: הא רבנן והא ר' שמעון. הא דתני לוה וגואל לחצאין ר' שמעון היא [דכי היכי] דאמר לפי שמצינו [מקום שהורע כחו בענין אחר יפה כחו בענין אחר] הכא נמי (הורע כחו בבתי ערי חומה בענין אחר) [במוכר בית בבתי ערי חומה הואיל והורע כחו] שאם הגיע (יום) שנים עשר חדש ולא היה נגאל היה חלוט לו ללוקח יפה כחו בענין אחר שלוה וגואל והא דתני אינו לוה וגואל רבנן היא דפליגי עליה דר' שמעון דלית להו לפי שמצינו כו': [הרי זה גואל מיד. אפי' לאלתר כשמכר: הרי זו כמין רבית. שאם היה ביד הלוקח חצי שנה [או] ח' חדשים אינו מנכה לו הלוקח לגואל כלום ממה שאכל והיינו כמין רבית שלוקח כל דמיו ואינו מנכה לון: ואינה רבית. שאינו מחסיר כלום שהתורה זיכתה לו: עד מלאת לו שנה. למכירתו: שנה ועיבורה. [שס"ה היינו עיבורה י"א יום שיתירה שנת חמה על הלבנה] היינו שנת הלבנה ומה שיתירים חדשי החמה על חדשי הלבנה דהיינו י"א יום דהיינו שס"ה ימים שתהא תמימה בין ללבנה ובין לחמה: מתני' דתני הרי זה גואל מיד דלא כר' דתניא ימים תהיה גאולתו ר' אומר אין ימים פחות משנים. כלומר דקסבר המוכר בית בבתי ערי חומה אינו רשאי לגאול אלא לאחר שני ימים: ורבנן. דסברי דגואל מיד האי ימים מאי עבדי ליה: מבעי ליה. שגואל עד מלאות שנה מיום ליום ימים מבעי להו לשנה תמימה מעת לעת באותה שעה שמכרה: מעד תום שנת ממכרו. נפקא מיום ליום ומעת לעת אייתר ליה ימים שאין ימים פחות משנים: ולא שנה של מנין עולם. שאין אומרים אם מכר לו באלול או באב כיון שהגיע יום א' בתשרי עלתה לו שנה אלא [illegible]

עין משפט נר מצוה

כה א מיי' פי"ב מהל' שמטה ויובל הל' א:
כו ב מיי' שם הל' ג:
כז ג מיי' שם הלכה א:
כח ד מיי' שם הל' ה:
כט ה מיי' שם הל' ד:
ל ו מיי' פ"ו מהלכות מלוה ולוה הלכה ד סמג לאוין קלג טוש"ע י"ד סימן קסד סעיף ד ועי"ש ובסימן קסב סעיף א:

תורה אור השלם

א. וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל: ויקרא כה ל

ב. וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ: ויקרא כה כט

מוסף רש"י

שייך לעמוד הקודם

הרכיני כבן עזאי בשוקי טבריא. כי הוה בכיאה לעתיה הוי רגיל למימר הכי הריני פתוח ומוכן להשיב לשואלי דברי תורה כבן עזאי שהיה דר בטבריא שהיה חריף ודורש ואומר כל חכמי ישראל לפני כקליפת השום חוץ מן הקרח הזה (קדושין כ. וכעי"ז סוטה מה. ועי' ערובין כט. ברבא). איפא לחומרא. להחמיר על העבד, השנים ימן כפי שניו, הכסף ישיב לפי כסף מקנתו (קדושין שם). מדרבי יוסי ברבי חנינא. שלא בא לידי עבודת אלא שהיה חשוד על השביעית (שם). אבקה של שביעית. איסור הקל שנה העושה סחורה בפירותיה, דהוה ליה לאו הבא מכלל עשה, לאכלה ולא לסחורה (שם). בשנת היובל הזאת כו' וכי תמכרו. אם ממכרו ותקנו מה שאפקרתי לכם כו סופך למכור ממכרך וכל כלי ביתך (שם). לא הרגיש. לא שם לבו לפורענות הבא עליו לחזור בו מעבירה שבידו. גבי לא הרגיש גרסינן לסוף שמוכר, וגבי לא באת לידו בכולהו גרסינן בתוספתא עד שמוכר, והכי משמע לא בא לידו הרהור תשובה עד שבא לכל אלו (שם). דקאמר לא הרגיש. דמשמע אם לא הרגיש סופו לבא לכך, ובכולהו תנא לא באת לידו עד שמוכר. דמשמע דפשיטא ליה לתנא דדרכו כך דלא תבא לידו פיסוק בתשובה עד שיקבל עוד פורענות (שם). דבתר בהאי עניינא ליתא. לדרוש בה סמיכת פרשה, מכל מקום הואיל ופרשת רבית סמוכה לפרשת ממכר בית, אגן פסדי שכבר מכר את בתו, אם יש לו בת קטנה, קודם שלוה ברבית דניחא ליה כו' (שם). כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך. הכל בסדר סמיכת פרשיות הוא דורשו וכוטן זו קשה מחברתה (שם). שנאמר לגר. פרשה אחרת היא הסמוכה לנמכר לך וכי תשיג יד גר ותושב עמך וגו' (שם). לעבודת כוכבים עצמה. להטיב עליו [illegible] ולא לשם אלהות (שם). אהדריה קרא. לכל ישראל לרחם עליו (קדושין כ:). אידחה אבן אחר הנופל. אדחה אבן שלא תהא לו גאולה (שם). וכי יש שנים מרובות כו'. רבות בשנים משמע שיהא רבוי בשנים, וכי אפשר להיות מרובות על שש או מועטות (שם). אלא נתרבה כספו. [illegible]

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com